

Inddrivelse, derunder indbefattet Realisation af de udlagte Gjenstande og Auktionsbeløbet's Indføring."

NB. Paragrafernes Nummerfølge og Citaterne rettes efter Afstemningen.

Til § 6.

5) I Slutningen af 2det Stykke udgaar „„“, og der tilføjes: „og hvis Anskaffelse bekostes af vedkommende Politikasse“.

Af Justitsministeren:

6) Underændringsforslag til den af Udvalget foreslaaede nye Paragraf efter Lovforslagets § 11.

a) Som 2det Punktum indskydes:

„Dog skal Høiesteret, naar samme forandrer den foregaaende Instants's Dom, kunne lempe den ovenfor givne Regel, forsaavidt dertil findes særlig Anledning, i Sagens Beskaffenhed“.

b) Det sidste Punktum: „Ogsaa i saadanne Sager osv.“ udgaar.

Samtlige Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede Ændrings- og Underændringsforslag, Lovforslagets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Hindenburg): Det ærede Hings Medlemmer ville af den omdelte Betænkning se, at det i det Væsentlige er lykkedes at komme til Enighed saavel imellem Udvalgets Medlemmer som paa en enkelt Undtagelse nær med den høitagtede Justitsminister. Under disse Omstændigheder anser jeg det ikke fornødent vidtløftig at gjennemgaa de stillede Ændringsforslag, da ærede Medlemmer ved at gjennemlæse Betænkningen ville komme til Klarhed om, hvad der er tilfaldet ved dem; jeg skal derfor kun omtale de Ændringsforslag, om hvilke der ingen Bemærkning er gjort i Udvalgets Betænkning, samt det enkelte Forslag, med Hensyn til hvilket der finder Uoverensstemmelse Sted imellem Udvalget og den høitagtede Justitsminister. Naar det høie Hings Medlemmer ville tage Ændringsforslagslisten for sig, som findes i den trykte Betænkning, saa vil det bemærkes, at Forslaget under Nr. 1, som er stillet af det samlede Udvalg, kun er en Redaktionsændring, der gaar ud paa at gjøre Meningens tydeligere; Forslaget er tiltraadt af den høitagtede Justitsminister. — Forslaget under Nr. 2, som gaar ud paa, at der til § 1 Nr. 3 efter Ordet: „ved-

taget“ skal tilføjes: „eller stadfæstet“, har sin Grund i, at man har tænkt sig, at det, forsaavidt det er en privat Indretning, hvis Betalingsreglement skal lægges til Grund for Udpantning, hyppig vil være den private Indretning selv, som vedtager Betalingsreglementet, hvorimod det kun faar Stadfæstelse af Kommunalbestyrelsen, og man har altsaa antaget, at denne Tilføielse vilde gjøre Meningens mere klar. Hvad den sidste Del af Ændringsforslaget under Nr. 2 angaar, vil det let ses, at det er en Ændring, som tilfigter at bringe Forslaget i en smukkere Form. — Ændringsforslaget under Nr. 3 tilfigter at gjøre Meningens tydeligere og har ikke spødt paa Modstand hos den høitagtede Justitsminister. — Ændringsforslaget under Nr. 4 er stillet af et æret Mindretal, og jeg skal overlade til det ærede Medlem, som allerede udførlig har udtalt sig i Betænkningen, nærmere at motivere dette sit Forslag. Jeg skal kun bemærke, at Udvalgets Flertal af praktiske Hensyn ikke har troet at kunne gaa ind derpaa, og at man i Udvalget med den enkelte Undtagelse, som danner Mindretallet, har været enig om, at det er nødvendigt at skaffe det Slags Krav, hvorom her er Tale, en vis Begunstigelse ved Retssforfølgningen. Udvalgets Flertal har derfor sluttet sig til et Forslag, som oprindeligt var fremsat af den høitagtede Minister, og som i bestemt Modsetning til Mindretallets Forslag gaar ud paa at gjøre Udpantning ganske almindelig for de Erstatningskrav, der knytte sig til Fordring paa Opførringsbidrag. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 6 om, at Nr. 10 Litra a udgaar, skal jeg bemærke, at Udvalgets Flertal har ment, det var forbundet med Fare at give Udpantningsret for Fordringer, der stamme fra Auktion, idet det undertiden gaar saa skjodesløst til ved saadanne Auktioner, at man ikke har nogen tilstrækkelig Garanti. Udvalgets Mindretal, hvortil jeg hører, har derimod sluttet sig til Regjeringsforslaget, idet man mener, at Forholdet dog i det langt overveiende Antal af Tilfælde vil stille sig saaledes, at Fordringen paa Auktionspenge er klar og utvivlsom, og Skyldneren er da, naar han ikke kan betale til Forsaldstid, bedre tjent med, at Fordringen gjøres til Gjenstand for Udpantning, saaledes at den kun voger med den Bekostning, som følger med selve Udpantningsforretningen, medens den nuværende Fremgangsmaade fører til, at Skyldneren kommer til at betale dels Salgsomkostningerne, som altid ville udgjøre et temmelig betydeligt Beløb i Sammenligning med de Smaaforordringer, hvorom her er Tale, og dels de med Sagen forbundne Omkostninger. Det er altsaa Mindretallets Mening, at det i Vækseligheden ikke blot er i den almindelige Kredits Interesse, men fuldt saa meget i Skyldnerens Interesse, at man udruster disse Fordringer med Udpantningsret. Det fortjener ogsaa at bemærkes, at det under Nr. 10 a. er gjort til en Betingelse for, at Ud-